

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/376/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114216246
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114216246.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, zastúpeného Advokátkou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava proti žalovanej I. L., nar. XX.X.XXXX, bytom I. č. XX, o zaplatenie sumy 479,31 Eur s prísl., o odvolaní Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom v Prešove proti rozsudku Okresného súdu K. zo dňa 19.8.2015 č. k. 10C/131/2015-69 jednohlasne takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania tak, že pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. legionárov č. 5, Prešov, do konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60,41 Eur s prísl., a náhradu trov konania v sume 16,50 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že nepripúšťa vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, Prešov, do tohto konania.

Pokiaľ ide o vec samú, súd prvého stupňa poukázal na to, že žalobe bolo potrebné čiastočne vyhovieť, a to pokiaľ ide o zaplatenie dlžných vyfakturovaných súm za odobraté služby spolu vo výške 60,41 Eur s prísl.. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a to pokiaľ ide o zaplatenie pokuty v sume 418,90 Eur s prísl., a to pre úžeru, keďže žalovaná pokuta predstavuje výraznú nerovnováhu v postavení oboch účastníkov a je viacnásobne vyššia ako žalovaná istina. Ide o duplicitnú sankciu, keďže žalobca si uplatnil úrok z omeškania a neprimerane vysokú pokutu oproti dlžnej sume, a preto takéto správanie žalobcu nepožíva súdnu ochranu. Navyše nepreukázal dôvod, pre ktorý boli vyfakturované jednotlivé pokuty v celkovej výške 418,90 Eur a len samotné postúpenie tejto sumy nie je právnym dôvodom pre jej uplatnenie a priznanie voči žalovanej.

Pokiaľ ide o návrh združenia na vstup do tohto konania, súd prvého stupňa poukázal na ust. § 93 ods. 1 až 4 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014. Zdôraznil, že žalobca vyslovil námietku - nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej. Súd prvého stupňa má za to, že účasť tohto združenia ako vedľajšieho účastníka v konaní nie je potrebná, pretože v spotrebiteľských veciach je súd povinný ex offo prihliadať na nečestné zmluvné podmienky a súd dostatočne zabezpečuje spotrebiteľovi ochranu jeho práv. Účasťou vedľajšieho účastníka by sa len zbytočne navyšovali trovy konania, pričom vedľajší účastník tak urobil z vlastného podnetu a bez súhlasu a vedomia spotrebiteľa. Keďže súd nepripustil uvedeného vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do konania, nekonal s ním ďalej a nerozhodol ani o jeho trovách konania.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Prešove. Navrhol rozsudok zmeniť a vstup

do konania pripustiť. Má za to, že argumentácia súdu prvého stupňa, ktorú použil na odôvodnenie tohto výroku nemá oporu v zákone. Súd prvého stupňa síce správne posudzuje vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa úpravy platnej do 31.12.2014, ale neriadil sa ňou. Aplikovaná právna úprava neumožňuje nepripustiť Združenie na ochranu spotrebiteľa do konania z dôvodu, že si to obchodník neželá ani z dôvodu, že súd bude dodržiavať zákon ani z dôvodu, že združenie vstúpi do konania z vlastného podnetu bez súhlasu a vedomie spotrebiteľa. S účinnosťou od 15.10.2008 bola do O.s.p. zavedená tzv. druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastníci podľa § 92 ods. 2 O.s.p. Rozdiel medzi prvou skupinou vedľajšieho účastníctva, pri ktorej musí byť preukázaný hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníctva na výsledku konania oproti druhej skupine je ten, že druhú skupinu účastníkov legitimizuje na vstup do konania podľa právnej úpravy účinnej do konca roka 2014 samotný zákon. V konkrétnom prípade ide o zákon č. 250/2007 Zb. bez toho, aby explicitne vyžadoval súhlas účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Procesný kódex účinný do konca roka 2014 prezumoval súhlas hlavného účastníka s vedľajším účastníctvom a o prípustnosti súd rozhodoval len na návrh. Aj v prípade nesúhlasu spotrebiteľa s vedľajšou intervenciou však platilo ust. § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého, ak úkony vedľajšieho účastníka odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Právna úprava účinná do 1.1.2015 totiž vychádzala z verejného záujmu na ochrane spotrebiteľov pred úžerou a až právna úprava účinná od 1.1.2015 zaviedla ochranu dodávateľov pred združením na ochranu spotrebiteľov. V tejto súvislosti poukázal aj na početné rozhodnutia Krajského súdu K. v obdobných veciach.

Žalobca navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Má za to, že vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex offio, čo v praxi aj súdy robia.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda vo výroku o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania v zmysle zásad vyjadrených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, združenie môže podať návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 21 ods. 1 orgánu dozoru alebo návrh na začatie konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, a to vrátane konania vo veci ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov, alebo môže byť účastníkom konania

a) ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti alebo

b) je uvedené v zozname oprávnených osôb vedenom Európskou komisiou (ďalej len "zoznam oprávnených osôb"), bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa združenie podľa odseku 1, môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 3 O.s.p., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 93 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka účinného v čase oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. plynie, že vedľajší účastník (vrátane právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu) môže do konania vstúpiť z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Vedľajší účastník je teda procesne samostatný, čo vyplýva aj z § 93 ods. 4 O.s.p.. Ak účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, vyjadrí nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania alebo s ďalším trvaním pôsobenia vedľajšieho účastníka v súdnom konaní, ide o návrh na vyriešenie prípustnosti vedľajšieho účastníctva a súd sa ním bude zaoberať po podaní takéhoto návrhu zo strany účastníka.

Je potrebné poukázať aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (PL. ÚS 1/2014), v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky poukázal na to, že je potrebné pripomenúť aj záväzky Slovenskej republiky plynúce z práva Európskej únie, konkrétne Smernice Rady č. 93/13/EHS, v úvodnej časti ktorej Rada Európskych spoločenstiev deklaruje, že osoby a organizácie, ktoré majú oprávnený záujem na tejto záležitosti, musia mať prostriedky na podanie podnetu na začatie postupov týkajúcich sa zmluvných podmienok navrhovaných pre všeobecné uplatňovanie v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi a najmä nekalých podmienok buď pred súdom alebo správnym orgánom príslušným na rozhodnutie sťažnosti alebo na podanie návrhu na začatie príslušných súdnych konaní.

S prihliadnutím na uvedené považoval Ústavný súd SR za odôvodnenú existenciu verejného záujmu na rozšírení okruhu subjektov, ktoré sa môžu stať vedľajšími účastníkmi súdneho konania, aj o právnické osoby, ktorých predmetom je ochrana práva podľa osobitného predpisu, ktoré sami o sebe nemajú právny záujem na výsledku konania, svoju činnosť však vykonávajú v záujme ochrany práv niektorého z účastníkov konania alebo tretích osôb (napr. spotrebiteľov), ktorí sa pri ochrane svojich práv nachádzajú oproti druhej strane sporu spravidla v nevýhodnejšom postavení.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa si oznámením žalovanému o vstupe vedľajšieho účastníka splnil povinnosť, kde žalovaný by mal možnosť namietať neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka na jeho strane. Zákonodarca v právnej úprave platnej a účinnej do 31.12.2014 jeho súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane ani nevyžadoval.

Absencia výslovného nesúhlasu účastníka konania, na ktorého strane by mal vystupovať, nebráni naplneniu samotného účelu jeho účasti ako vedľajšieho účastníka v konaní.

Neobstojí preto názor súdu prvého stupňa, že vstup vedľajšieho účastníka potrebný nie je, a preto so zreteľom na uvádzané dôvody odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku postupom podľa § 220 O.s.p. zmenil a rozhodol o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.